



Republika Hrvatska
Općinski sud u Koprivnici
Koprivnica, Hrvatske državnosti 5

Poslovni broj: Pn-47/2025-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Koprivnici po sucu Jerku Bogdaniću kao sucu pojedincu u parničnom predmetu tužitelja Ivica Kokša, OIB: 81003839396, iz Virja, Frana Lugarića 14, zastupanog po punomoćniku Krunoslavu Vuljaku, odvjetniku iz Koprivnice, protiv prvotuženika Daria Lončara, OIB: 02996159897, iz Koprivnice, Marijanska ulica 19, zastupanog po punomoćniku Zoranu Kurcinaku, odvjetniku iz Koprivnice i drugotuženika Zlatka Baksa, OIB: 56078642194, iz Novog Sela Rok, Maršala Tita 110, zastupanog po punomoćniku Marku Jaklinu, odvjetniku iz Zagreba, uz sudjelovanje umješača na strani prvotuženika Daria Lončara Adriatic osiguranje d.d., OIB: 94472454976, Listopadska 2, Zagreb, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 3. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja Krunoslava Vuljaka, odvjetnika iz Koprivnice, punomoćnika prvotuženika Zorana Kurcinak, odvjetnika iz Koprivnice, te u prisutnosti zamjenika punomoćnika drugotuženika Nine Rojnića, odvjetnika iz Zagreba, te zamjenika punomoćnika umješača na strani prvotuženika Zorana Kurcinak, odvjetnika iz Koprivnice, a odluke objavljene dana 9. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

" 1. Tuženici Dario Lončar, OIB: 02996159897, Koprivnica, Marijanska ulica 1 i Zlatko Baksa, OIB: 56078642194, Novo Selo Rok, Ulica Maršala Tita 110 dužni su u roku od 15 dana platiti tužitelju Ivici Kokša, OIB: 81003839396, Virje, Ulica Frana Lugarića 14, iznos 3.591,00 Eura s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 01. veljače 2024. godine pa do isplate po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koje je na snazi na dan 01. srpnja te godine, a referentna stopa je stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

2. Tuženici su dužni u roku od 15 dana tužiteljima naknaditi prouzročeni trošak parničnog postupka zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja ove presude do isplate po stopi propisanoj člankom 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se

za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primjenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke. "

II. Nalaže se tužitelju Ivici Kokša, OIB: 81003839396, Virje, Ulica Frana Lugarića 14 da prvotuženiku Dariu Lončar, OIB: 02996159897, Koprivnica, Marijanska ulica 1 naknadi troškove postupka u iznosu od 387,50 eura (tristoosamdesetsedameura i pedesetcenta), uvećane za zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 9. listopada 2026. pa do isplate, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev prvotuženika Daria Lončar za naknadu troškova odbija kao neosnovan.

III. Nalaže se tužitelju Ivici Kokša, OIB: 81003839396, Virje, Ulica Frana Lugarića 14 da drugotuženiku Zlatku Baksa, OIB: 56078642194, Novo Selo Rok, Ulica Maršala Tita 110 naknadi troškove postupka u iznosu od 750,00 eura (sedamstopedeseteura), sve u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev drugotuženika Zlatka Baksa za naknadu troškova odbija kao neosnovan.

IV. Nalaže se tužitelju Ivici Kokša, OIB: 81003839396, Virje, Ulica Frana Lugarića 14 da umješaču na strani prvotuženika Adriatic osiguranju d.d., OIB: 94472454976, Listopadska 2, Zagreb, naknadi troškove postupka u iznosu od 387,50 eura (tristoosamdesetsedameura i pedesetcenta), uvećane za zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 9. listopada 2026. pa do isplate, koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu zahtjev umješača na strani prvotuženika Adriatic osiguranja d.d. za naknadu troškova odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 29. kolovoza 2025. podnio tužbu protiv tuženika radi naknade štete u kojoj navodi da se dana 1. rujna 2022. oko 13:15 sati u mjestu Novigrad Podravski, ulica Koprivnička 169, dogodila prometna nesreća u kojoj je, između ostalog sudjelovalo i vozilo u vlasništvu tužitelja reg. ozn. FI660 (D), a kojim je u vrijeme prometne nesreće vozilom upravljao sin tužitelja, Martin Kokša. Tužitelj navodi da je prvotuženik Dario Lončar navedene prigode upravljao vozilom reg.ozn. KC 0004-IN, te da je uslijed nepropisnog pretjecanja kolone (4) vozila i ponovnog zauzimanja položaja (ispred vozila tužitelja) u prometnoj traci u kojoj se kretao prije pretjecanja, odnosno "ubacivanjem" između vozila koja su se kretala u istom smjeru, došlo je do udara prednjeg dijela vozila prvotuženika Daria Lončar u stražnji dio priključnog vozila koje je vuklo teretno vozilo u vlasništvu Nikole Bakse, a uslijed opisanog je došlo i do udara

prednjeg dijela vozila tužitelja u stražnji dio vozila reg.ozn. KC 0004-IN kojim je upravljao Dario Lončar.

1.1. Tužitelj nadalje navodi da je zbog ne držanja potrebnog i propisanog razmaka od vozila ispred sebe (vozilo tužitelja), došlo do udara prednjeg dijela vozila drugotuženika Zlatka Baksa reg. ozn. ČK 253-HI u stražnji dio vozila tužitelja.

1.2. Tužitelj smatra da s obzirom na prethodno navedeno postoji solidarna odgovornost tuženika za štetu nastalu na vozilu tužitelja temeljem čl. 1107. st. 1. Zakona o obveznim odnosima.

1.3. Tužitelj navodi da je u navedenom štetnom događaju došlo do totalne štete na vozilu tužitelja koja je utvrđena od strane vještaka za motorna vozila Matiasa Kurilića, a koja prema tom nalazu iznosi 4.590,00 eura.

1.4. Tužitelj navodi da se u mirnom postupku obratio s odštetnim zahtjevom osiguranju tuženika te da mu je osiguranje drugotuženika Zlatka Baksa 28. ožujka 2024. isplatilo iznos od 999,00 eura kao nesporni iznos naknade štete, dok je osiguranje prvotuženika Daria Lončar osporilo postojanje odgovornosti prvotuženika.

1.5. S obzirom na navedeno tužitelj potražuje od tuženika da mu na ime naknade preostale materijalne štete na vozilu solidarno isplate iznos od 3.591,00 euro s pripadajućom zateznom kamatom tekućom od 1. veljače 2024. do isplate.

2. Tužba je dostavljena na odgovor tuženicima koji su u zakonskom roku dali odgovor na tužbu te su osporili osnovanost tužbenog zahtjeva u cijelosti.

2.1. Prvotuženik Dario Lončar je priznao nastanak štetnog događaja dok je osporio dinamiku nastanka štete i odgovornost Daria Lončar za nastanak štetnog događaja, a osporio je i da su tuženici solidarno odgovorni za štetu nastalu tužitelju jer je moguće utvrditi doprinos svakog od vozila. Prvotuženik Dario Lončar je osporio i visinu nastale štete jer je visinu iste utvrdio vještak iz inozemstva. Prvotuženik Dario Lončar osporio je postojanje pravnog interesa tužitelja za vođenje ovog postupka s obzirom da je vozilo kojim je upravljao Dario Lončar bilo osigurano kod društva Adriatic osiguranje te je predložio da se o otpočetoj parnici obavijesti navedeno osiguranje. Prvotuženik Dario Lončar istaknuo je i prigovor zastare potraživanja tužitelja te je na pripremnom ročištu istaknuo i prigovor promašene pasivne legitimacije.

2.2. Drugotuženik Zlatko Baksa prije svega je istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije jer temeljem odredbe čl. 1069. Zakona o obveznim odnosima za štetu koju pretrpe treće osobe u vezi s pogonom motornog vozila odgovara njegov vlasnik, a u konkretnom slučaju vlasnik vozila kojim je upravljao Zlatko Baksa u vrijeme nastanka štetnog događaja je bio PBZ-Leasing d.o.o. Stoga smatra da za štetu tužitelju može odgovarati samo vlasnik vozila PBZ-Leasing d.o.o., odnosno osiguravatelj tog vozila Triglav osiguranje d.d., za kojeg je ujedno predložio da ga se obavijesti o otpočetoj parnici. Drugotuženik Zlatko Baksa opreza radi osporio je dinamiku štetnog događaja i odgovornost Zlatka Baksa za nastanak štete tužitelju, a osporio je osnovanost tužbenog zahtjeva i navodeći da je tužitelj isplatom iznosa od 999,00 eura od strane osiguravatelja Triglav osiguranje d.d. obeštećen u cijelosti. Drugotuženik Zlatko Baksa

osporio je postojanje solidarne odgovornosti tuženika za nastalu štetu te smatra da je šteta koja je nastala tužitelju od strane vozila kojim je upravljao Zlatko Baksa znatno manja od štete koju je prouzročio udarac vozila prvotuzenika Daria Lončar.

3. Na prijedlog tuženika o otpočetoj parnici obaviješteni su Adriatic osiguranje d.d. i Triglav osiguranje d.d. te je Adriatic osiguranje d.d. prijavilo stupanje u parnicu u svojstvu umješaka na strani prvotuzenika Daria Lončar s obzirom da je vozilo kojim je upravljao Dario Lončar u vrijeme štetnog događaja bilo osigurano policom osiguranja kod Adriatic osiguranja d.d.

3.1. Punomoćnici stranaka nisu se protivili miješanju Adriatic osiguranja d.d. te je raspravnim rješenjem od 3. rujna 2026. Adriatic osiguranju d.d. dopušteno sudjelovanje kao umješaka na strani prvotuzenika Daria Lončar.

3.2. Umješak Adriatic osiguranje d.d. pridružilo se u cijelosti navodima prvotuzenika Daria Lončar kao i njegovim dokaznim prijedlozima. Umješak je osporio je da je postojala bilo kakva odgovornost vozila kojim je upravljao Dario Lončar za nastanak predmetnog štetnog događaja, osporio je osnovu i visinu tužbenog zahtjeva te tijekom zateznih kamata, a osporio je i da postoji solidarna odgovornost tuženika za štetu nastalu tužitelju.

4. Tužitelj je u tijeku postupka predložio da se radi utvrđenja spornih činjenica izvede dokaz čitanjem isprava koje prileže spisu, da se na okolnost dinamike štetnog događaja izvede dokaz saslušanjem svjedoka Martina Kokša te da se na okolnost dinamike štetnog događaja i visine štete na vozilu tužitelja izvede dokaz prometno-tehničkim vještačenjem.

4.1. Prvotuzenik Dario Lončar predložio je da se radi utvrđenja spornih činjenica izvede dokaz čitanjem isprava koje prileže spisu, da se na okolnost dinamike štetnog događaja sasluša on kao stranka, a da se na okolnost visine štete pribavi odštetni spis Triglav osiguranja d.d. te da se pribavi podatak je li vlasniku vozila kojim je upravljao prvotuzenik nadoknađena šteta nastala na vozilu.

4.2. Drugotuzenik Zlatko Baksa predložio je da se radi utvrđenja spornih činjenica izvede dokaz čitanjem isprava koje prileže spisu, predložio je da se na okolnost dinamike štetnog događaja sasluša on kao stranka i svjedok Nikola Baksa te da se provede prometno-tehničko vještačenje. Nadalje je predložio da se od Triglav osiguranja d.d. pribavi cjelokupni odštetni spis vezano uz štetni događaj.

5. Između stranaka nije sporno da je dana 1. rujna 2022. došlo do prometne nesreće u kojoj je sudjelovalo vozilo u vlasništvu tužitelja reg. oznake FI660(D), kojim je upravljao Martin Kokša, vozilo reg. oznake KC 0004-IN u vlasništvu Agram Leasing d.o.o., kojim je upravljao prvotuzenik Dario Lončar te vozilo reg. oznake ČK 253-HI u vlasništvu društva PBZ Leasing d.o.o., kojim je upravljao drugotuzenik Zlatko Baksa.

5.1. Između stranaka je sporna dinamika nastanka štetnog događaja, sporna je odgovornost i pasivna legitimacija tuženika za štetu nastalu na vozilu tužitelja, sporna je visina štete na vozilu tužitelja te je sporno je li tužitelj u cijelosti obeštećen isplatom

naknade štete u iznosu od 999,00 eura od strane Triglav osiguranja d.d., osiguravatelja vozila kojim je upravljao drugotuženik Zlatko Baksa.

6. U svrhu dokazivanja pročitani su izvješće o poduzetim radnjama PP Koprivnica (str. 5), potvrda PP Koprivnica (str. 6-8), procjena štete na vozilu (str. 9-21), dokumentacija očevida (str. 22-30), odštetni zahtjevi (str. 31-35), utemeljeni odgovor (str. 36-37), odštetni zahtjev (str. 90-91), odluka po prigovoru Triglav osiguranja d.d. (str. 92-93), obračun totalne štete na vozilu (str. 94-95), polica automobilskeg osiguranja (str. 123).

7. Na temelju kritičke analize svih izvedenih dokaza, primjenom odredbi čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., 146/2025 – dalje u tekstu ZPP), utvrđeno je da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

8. Iz navoda tužbe proizlazi da tužitelj u ovom postupku potražuje naknadu imovinske štete koja je nastala na vozilu u njegovom vlasništvu u prometnoj nesreći u kojoj su, pored vozila tužitelja, sudjelovala i druga vozila kojima su upravljali tuženici. Dakle radi se o šteti koja je nastala pogonom dva ili više vozila.

9. Člankom 1072. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023., 155/2023. – dalje u tekstu ZOO) propisano je da u slučaju kad je šteta prouzročena pogonom dvaju ili više vozila, svu štetu snosi vlasnik vozila koji je isključivo kriv za štetni događaj (st. 1.), ako postoji obostrana krivnja, svaki vlasnik odgovara drugomu za njegovu štetu razmjerno stupnju svoje krivnje (st. 2.), ako nema krivnje nijednog, vlasnici odgovaraju na jednake dijelove ako pravičnost ne zahtijeva što drugo (st. 3.), a krivnjom vlasnika smatra se i krivnja osobe kojom se on poslužio prilikom nastanka štetnog događaja ili kojoj je vozilo povjerio (st. 4.).

9.1. Odredba čl. 1072. ZOO-a predstavlja lex specialis u odnosu na čl. 1066. st. 1. ZOO-a i ostale opće odredbe o odgovornosti za štetu te za štetu prouzročenu pogonom dvaju ili više vozila nije odgovorna osoba kojoj je vozilo povjereno na upravljanje (vozač) koji ujedno nije vlasnik vozila, nego je za tu štetu odgovoran isključivo vlasnik vozila kojem se temeljem čl. 1072. st. 4. ZOO-a pripisuje krivnja osobe kojoj je vozilo povjerio. Navedeno pravno stajalište zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi i rješenju poslovni broj Rev-619/2022-2 od 6. lipnja 2023.

10. U konkretnom slučaju nesporno je da tuženici nisu vlasnici vozila kojima su upravljali prilikom nastanka štetnog događaja već da je vlasnik vozila kojim je upravljao prvotuženik Dario Lončar trgovačko društvo Agram Leasing d.o.o. a da je vlasnik vozila kojim je upravljao drugotuženik Zlatko Baksa trgovačko društvo PBZ Leasing d.o.o.

10.1. Imajući u vidu prethodno navedene činjenice za štetu koja je nastala tužitelju u štetnom događaju od 1. rujna 2022. pogonom više vozila isključivo su pasivno legitimirani i odgovorni vlasnici vozila koja su sudjelovala u tom štetnom događaju, odnosno trgovačka društva Agram Leasing d.o.o. i PBZ Leasing d.o.o., kojima se u smislu odredbe čl. 1072. st. 4. ZOO-a pripisuje eventualna krivnja tuženika koji su upravljali tim vozilima. Pri tome valja napomenuti da pored vlasnika za štetu odgovara

i osiguravajuće društvo sa kojim je vlasnik sklopio policu obveznog osiguranja od automobilske odgovornosti sukladno odredbama Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (NN 151/2005, 36/2009, 75/2009, 76/2013, 152/2014).

10.2. Međutim u smislu odredbi čl. 1072. ZOO-a, koje predstavljaju lex specialis u odnosu na opće odredbe o odgovornosti za štetu, za štetu prouzročenu pogonom dvaju ili više vozila ne odgovara osoba kojoj je vozilo povjereno i koja je vozilom upravljala, pa tako niti tuženici već isključivo vlasnik vozila.

10.3. Slijedom navedenog temeljem odredbi čl. 1072. ZOO-a tužbeni zahtjev u odnosu na tuženike, koji nisu vlasnici vozila koja su sudjelovala u štetnom događaju, valjalo je odbiti kao neosnovan.

10.4. Budući da je utvrđeno da je prigovor promašene pasivne legitimacije tuženika osnovan, što se moglo utvrditi temeljem nespornih činjenica u spisu, sud je odbio sve dokazne prijedloge tužitelja i tuženika vezano uz utvrđenje dinamike štetnog događaja i visine štete na vozilu tužitelja s obzirom da su navedeni dokazi predloženi radi utvrđenja činjenica koje nisu odlučne u ovom postupku.

10.5. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkom I. izreke presude.

11. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na čl. 154. st. 1. ZPP-a. Tuženicima i umješacu na strani prvotuženika je dosuđen trošak koji je bilo prijeko potrebni radi vođenja parnice i zastupanja po punomoćniku odvjetniku sukladno odredbama Tarife o nagradama i naknadi za rad odvjetnika (NN 138/23, 107/2025 – dalje u tekstu Tarifa), a prema vrijednosti predmeta spora.

11.1. Prvotuženiku Dariu Lončar, koji je u cijelosti uspio u sporu, je s osnova zastupanja po punomoćniku odvjetniku u ovom postupku nastao trošak sastava odgovora na tužbu od 27. studenog 2025. (Tbr. 8.1) u iznosu od 200,00 eura. Prvotuženik Dario Lončar je potraživao trošak zastupanja po punomoćniku na ročištu 3. rujna 2026. u iznosu od 200,00 eura, međutim prvotuženika je na navedenom ročištu zastupao odvjetnik Zoran Kurcinak koji je ujedno zastupao i umješaca Adriatic osiguranje d.d.. Temeljem Tbr. 40. Tarife kada odvjetnik u istom postupku zastupa više osoba pripada mu pravo na povišenje tarifnih stavki za drugu i svaku sljedeću osobu za 10%, no iznos povišene nagrade dijeli se na jednake dijelove prema broju zastupanih osoba. Dakle u konkretnom slučaju odvjetnik Zoran Kurcinak ima pravo na nagradu za zastupanje prvotuženika i umješaca na ročištu 3. rujna 2026. prema Tbr. 9.1 u vezi sa Tbr. 40. u iznosu od 220,00 eura, međutim navedeni trošak se dijeli na jednake dijelove na prvotuženika i umješaca pa prvotuženik od tog troška ima pravo potraživati iznos od 110,00 eura. Dakle prvotuženiku Dariu Lončar je s osnova zastupanja po punomoćniku odvjetniku priznat iznos od 310,00 eura, odnosno uvećano za PDV 387,50 eura. Prvotuženiku nije priznat zatraženi trošak podneska od 26. svibnja 2026. s obzirom da takav podnesak ne prileži spisu. Dakle prvotuženiku je s osnova zastupanja po punomoćniku odvjetniku priznat iznos od 310,00 eura, odnosno uvećano za PDV 387,50 eura, dok je u preostalom dijelu zahtjev prvotuženika za naknadu troškova odbijen kao neosnovan.

11.2. Drugotuženiku Zlatku Baksa, koji je u cijelosti uspio u sporu je s osnova zastupanja po punomoćniku odvjetniku u ovom postupku nastao trošak sastava odgovora na tužbu od 30. listopada 2025. (Tbr. 8.1) u iznosu od 200,00 eura i trošak zastupanja po punomoćniku na ročištu 3. rujna 2026. (Tbr. 9.1) u iznosu od 200,00 eura. Drugotuženiku Zlatku Baksa priznat je i zatraženi trošak ročišta za mirenje, odnosno informativnog sastanka o mirenju, na koje su stranke upućene, a koji trošak sukladno čl. 26. st. 2. Zakona o mirnom rješenju sporova (NN 67/2023) ulazi u parnične troškove, prema Tbr. 7.8 u iznosu od 200,00 eura. Dakle drugotuženiku Zlatku Baksa priznat je trošak od ukupno 600,00 eura, odnosno uvećano za porez na dodanu vrijednost po stopi od 25% sveukupno 750,00 eura. Drugotuženiku nije priznat zatraženi trošak podneska od 10. lipnja 2026. kojim obavještava sud da među strankama nije postignut sporazum o mirnom rješenju spora te požuruje postupanje suda. Naime, izmiritelj po službenoj dužnosti obavještava parničnog suca o obustavi postupka mirenja pa nema potrebe da stranka o tome obavještava sud, a nije bilo potrebe niti za požurivanjem postupanja suda s obzirom da je postupak mirenja obustavljen 8. lipnja 2026. Drugotuženiku nije priznat niti zatraženi trošak zastupanja na ročištu za objavu s obzirom da punomoćnik drugotuženika nije pristupio na ročište za objavu. Dakle drugotuženiku je s osnova zastupanja po punomoćniku odvjetniku priznat iznos od 600,00 eura, odnosno uvećano za PDV 750,00 eura, dok je u preostalom dijelu zahtjev drugotuženika za naknadu troškova odbijen kao neosnovan.

11.3. Umješraču na strani prvotuženika Adriatic osiguranju d.d., koji je u cijelosti uspio u sporu, je s osnova zastupanja po punomoćniku odvjetniku u ovom postupku nastao trošak sastava podneska od 25. kolovoza 2026. (Tbr. 8.1) u iznosu od 200,00 eura. Umješrač je potraživao trošak zastupanja po punomoćniku na ročištu 3. rujna 2026. u iznosu od 200,00 eura, međutim umješrač je na navedenom ročištu zastupao odvjetnik Zoran Kurcinak koji je ujedno zastupao i prvotuženika Daria Lončar. Temeljem Tbr. 40. Tarife kada odvjetnik u istom postupku zastupa više osoba pripada mu pravo na povišenje tarifnih stavki za drugu i svaku sljedeću osobu za 10%, no iznos povišene nagrade dijeli se na jednake dijelove prema broju zastupanih osoba. Dakle u konkretnom slučaju odvjetnik Zoran Kurcinak ima pravo na naknadu za zastupanje prvotuženika i umješrača na ročištu 3. rujna 2026. prema Tbr. 9.1 u vezi sa Tbr. 40. u iznosu od 220,00 eura, međutim navedeni trošak se dijeli na jednake dijelove na prvotuženika i umješrača pa umješrač od tog troška ima pravo potraživati iznos od 110,00 eura. Dakle umješraču je s osnova zastupanja po punomoćniku odvjetniku priznat iznos od 310,00 eura, odnosno uvećano za PDV 387,50 eura, dok je u preostalom dijelu zahtjev umješrača za naknadu troškova odbijen kao neosnovan.

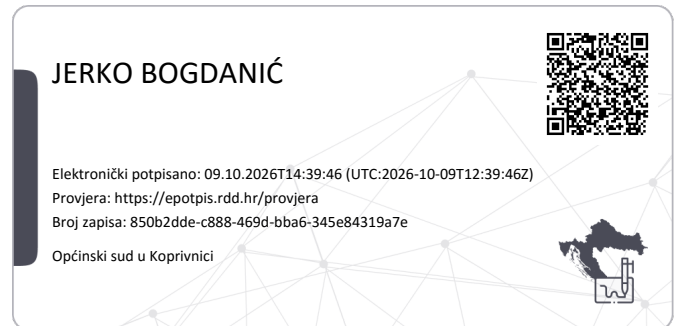
11.4. Odluka o kamatama na parnični trošak prvotuženika Daria Lončar i umješrača Adriatic osiguranje d.d. temelji se na odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona (NN 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017, 131/2020, 114/2022, 6/2024) koji propisuje da kamate na troškove postupka teku od dana donošenja odluke pa do naplate a stopa zatezne kamate utvrđena je temeljem odredbe čl. 29. st. 2. ZOO-a, kao stopa koja se primjenjuje na ostale odnose.

11.5. Drugotuženik Zlatko Baksa nije potraživao zatezne kamate na troškove postupka pa o istima nije odlučivano.

11.6. Slijedom navedenog odlučeno je kao pod točkama II. do IV. izreke presude.

Koprivnica, 9. listopada 2026.

Sudac
Jerko Bogdanić



Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. ZPP-a).

Dostaviti:

1. Odvjetnik Krunoslav Vuljak, Koprivnica
2. Odvjetnik Zoran Kurcinak, Koprivnica
3. Odvjetnik Marko Jaklin, Zagreb
4. Odvjetnik Vladimir Slunjski, Varaždin

Broj zapisa: **9-3088e-6dfbc**

Kontrolni broj: **09859-a11da-a4d61**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Koprivnici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.